

2275

3713
F. 271

MÉLTÓSÁGOS, ÉS NAGYSÁGOS
G R O F F N É,
H A L L E R K Ö I
HALLER KATA

A S Z S Z O N Y,
NÉHAI MÉLTÓSÁGOS GRÓFF KERESZTSZEGI
CSÁKI SIGMOND UR

El-hagyatott Istenes, és tőkélletes, nagy te-
kinterű, és Isten, 's-emberek előtt nagy érdemű Özvegye
Életinek, és némelly tőkélletes Jóságának

R Ó V I D S O M M Á J A:

*Melly az ő örök emlekezetire, és másoknak lelki
épületire világosságra botosított az ő hideg Tetemének
a Kolosvári JESUS Társasága Templomában-való
el-takarításának alkalmatosságával.*

Annò M. D. CC. LII. Esztendőben, Mind Szent Havának
XX. napján.

Nyomtattatott KOLOSVÁRATT az Akadémiai betűkkel.
Haáz Rezső Múzeum Tudományos Könyvtára

Lebe Diblio Recd. P. W.
va. helyienfy. Leg. m. Censur
vms. sub Recore Prof. Soc.
Michael Cigeshi es. D. b.

Csalárd a' kedvesség, és hirságos a'
szépség; az Urat felő Aszszony-állat, az
ditsértetik.

Adgyatok néki az ő kezeinek gyümöl-
tsébül, és ditsérjék őtet a' Kapukban az
ő tselekedeti. Prov. 31. v. 30. 31.

Diblio Recore Johanne Fm. a

1873

07275

EZ a' Méltóságos Gróffi Aszfzonyság a' Keresztyéni alázatofságtól vífeltetvén meg-tiltotta ugyan a' halotti tisztettségére téendő Predikátziót, hogy valamint élteben, úgy húlta után-is a' véka alatt maradjon: de mivel az Ur Isten * 1. Reg. 2. *
az ötöt meg-dítsdítöket dítsdítetni, és * az alázatosokat fel- * 2. 30.
magasztaltatni kívánja; és az ő Anya-szent-egy-házában azért gyujtja- * Luc. 14.
meg a' gyertyát, hogy a' gyertya-tartóra tétessék, és mindeneknek vi- * 1. 15.
lágoskodgyék, nem hogy a' véka alá rejtessék. És mivel az Irás-is mond-
gya: *Dítsóság, és tiszteler, és békeség minden jó tselekedésnek;* * ismét: * Rom. 2.
az Urat-félsz Aszfzöny alatt, az dítsdítetik: * Isten előtt méltónak len- * 1. 10.
ni ítéltém, hogy Én, kit a' tilalom nem illethetne, és a' ki ezen drága * Prov. 31.
Gróffi Aszfzonyságnak életit, és el-rejtett tökéletes szentségét már ti-
zen-három esztendőktől fogva nagy lelki épületekre szemléltém, azt
igen rövid sommában foglalnám, és másoknak-is lelki épületire írásban
ki-botsátanám. Légyen tehát.

Született az 1696. esztendőben Kis-Aszfzöny Havában: Attya volt
Néhai Gróff Hallerkői HALLER ISTVÁN, Anya TORMA BOR-
BÁRA, mind-ketten ritka virtusú Méltóságok. Tsak hamar, és ugyan
egy-más-után két rendbéli mostoha Anyák keze, és gondviselése-alá ju-
tott, mellyben mostohái idegen Vallásúak lévén sok Hitbéli tusakodá-
sokat hallani kinszerítettett; és azért nem kicsiny veszedelmeken, a'
mint most halálos ágyában-is beszéllé, ment által. Mind-az-által az
ártatlanságnak, és a' tökéletes igazságnak ösvényéről, melyet eleibe
vett, soha el-nem tért. * Tanulynak ebből az Özvegy Atyák, mint * Job. 27.
házasodgyanak, hogy árva kisedet gyermekeiket veszedelembe ne-ejtsék. * 6.

Esztendeiben szentül nevedekvén több-rendbéli gazdag házaságokat
vetett-meg az idegen Vallásokra nézve; végtére tizen-kilentz eszten-
dős-korában azoknak tettségéből, kiknek gondviselése-alatt élt, a' Néhai
Mélt. Gróff Keresztfezi CSÁKI SIGMONDNAK házaságát választá
magának. Mellyben-is húsz esztendeig olly szentül, és fedhetetlenül
élt, hogy a' * Példa Beszédek Könyvében le-írott erős Aszfzonynak di- * Prov. 31.
tsére.

tséretit, méltán meg-érdemlené. Mélt.Férjét istenes szavaival, és tanácsival (mivel szép okossággal áldatott vala-meg az Istenül) de leginkább tökéletes példáival sok istenes jókra gerjeszté. Hazának *ősvényit*, az-az: Háza-népének, alatta valóinak erkölcsét jól meg-vizsgálá, a' jóban, az Isteni félelemben tartá, és *bívalkodva nem ette a' kenyeret*. Egy-főzővel, úgy igyekezett tetszeni Mélt.Férjének, hogy inkább az Istennek, és úgy keresse kedvét, hogy leg-kisfebben-is az Istennek kedves akarattjátul el-nem térne. Mellyre nézve Mélt.* *Férje meg-is dicséretre ötet*, és Szentnek, 's-Isten-félőnek mondogatá.

Végezetre 1735. esztendőben a' hazaságbéli kötélből fel-szabadulván az Özvegyi örökös állapotot választá magának, és ugyan a' testi, és lelki tisztaságra örökös fogadással kötelezé magát. Követvén ebben: Szent Pál tanítását: * *bóldogabb*, úgy mond, *léfzen az Özvegy Afzszony, ha úgy marad; mivel hogy, a' hazaságtalan Afzszony állatt, azokra-gondolkodik, a' mellyek az Uré, hogy Szent légyen testében, és lelkében.*

Teljes életiben ugyan minden állapotbeli köteletségének Szentül, és fedhetetlenül meg-felelni igyekezett, de leg-inkább Özvegyi köteletségének. Mert minden világi pompát, hívságot, és gyönyörűséget Mélt.Férje koporfojába temetvén, alá-való köntösbe öltözött, a' Krisztus Felfülvétit mellyére szegeszté, és esztét, kedvét, tőle arra fordította, mi-képpen tetszhetnék az ő Mennyei Jegyesének. Mélyen szívébe öltvén, és gyakorta arra fakadván: *Édes Jézusom, én mindenem! mim vagyon az égben, és mit kívánhatok te kíváled a' földön!* És kitanulván a' Szent Írásból, Judith, és az Evangéliomi Özvegy Anna, és egyéb Szent Özvegyek példájából, és a' Szent Atyák tanításából, minémü lelki jóságok illetnék a' tökéletes Özvegységet, azokat elérni valóban, és fíarathatatlanul igyekezett. A' mint vólta-képpen Isten jó-vóltából el-is érte.

Isteni, 's
felebaráti
Szeretete.

Mert ugyan-is *először* Szent, és tökéletes vólt a' fő Isteni jóságban, úgy mint az Isteni, és felebaráti szeretetben. Kivált minek-utánna testét, 's-lelkét az örökös fogadással az Istennek fel-szentelte, minden gondgya az vólt, miképpen jobban jobban tetzhetnék az Istennek. Minden tfelekedetit, szándékát, és igyekezetit egyedül az Isten ditsőségére fordította. Innét jó-téteményit, és alamsnáit mesterségesen el-utkolta, el-palástolta, hogy másoktól ne-tudatnának, és ne-ditséretnének. Kedvessebb foglalatossága nem vólt, mint az Istenről, és az Istenes dolgokról gondolkodni, beszélgetni, és az Isteni szolgálatban

ban egétségének fok változási között-is foglalatoskodni. Mindenekben az Istennek kedves akarattján meg-nyugodott. Írtózott a' vétektől mint az aszisztál, és azt vólta képpen el-is kerülte, tudván hogy azzal kedves Istene meg-bántódnék. Javait, és pénzét az Isten ditsőségének fel-magasztalására örömmel költötte, mondogatván, hogy talám Isten előtt jutalma se lenne, mivel nagy lelki öröme volna, midőn Isten ditsőségére valamit adhatna. Innét hogy mind Isten ditsősége gyarapodnék, mind felebaráti segítettének, kivált a' szomszéd Atyafiak az igaz hitre térítettének. a' Tiszt. Pater Minoriták Szerzetiből két Missionárius Papokat rendelt, kik a' Krisztus példájára helyekről helyekre járnának. A' JESUS Társasága Kolosvári Collegiumában Catechetica Bibliothékát erigált, és a' feletti-is örömeit nyújtott költséget az Istenes könyvecskéknél ki-nyomtatására. Tizen-egy ezteendőknél előtte sokat tanátskozott magában. Alparéton maradná-e' díszes-fen el-képzített Hazában, vagy Kolosvárra hozná lakását, a' hol még akkor hajléka sem vólta? De sok imadsági után egyedül ez okokból, hogy Istennek tökéletesben szolgálhatna, és jobb módgya, és alkalmatossága lenne felebarátinak segítésére, Kolosvárt választá. O áldott. Álszónyság, bizony nagy vólta a' te Szereteted, melly téged, és mindenedet az Isten ditsőségére áldozot!

Másodszor: Szent vólta testében, és lelkében a' tökéletes, és ma-Tisztasá-
 kula nélkül való tisztaság által, mellyel birt Istennek nagy ajándéká-
 ga. bül. Sokan, és talám számtalanon sok hofzszú bőjtölések, test sa-
 nyargatások, könyörgések, köny-húllatások, és éjjeli vigyázások-után
 azt meg-nem nyerhetik, hogy az Adám almája-miatt meg-romlott
 emberi természetnek törvénytelen indulatit, a' testnek őstönit, és
 gonoszra szorgató mozdulását akarattok ellen magokban ne-éreznek,
 mellyről maga Sz:Pál Apostol-is,* érezvén ezeket magában, panaszkodik: * Rom 7.
 De ez az áldott Álszónyság mind ezektől Istennek kiváltképpen való
 2. 23.
 nagy ajándékából tellyességgel ment vólta. Mind-az-által abban magát
 2. Cor. 12.
 el-nem bizta, hanem tudván, hogy ez a' nagy ajándék töredékény
 7.
 edényben volna, lelkét nagy Isteni félelemben, és alázatosságban tar-
 totta, minden érzékenységet erőssen meg-zabolázta: el-vonta magát
 a' lakadalmi fölelennitásoktól, még midőn maga Mélt. Hazánál tartat-
 tak-is, és minden olyan alkalmatosságoktól, mellyek valami szikrát
 ejthettek volna szívébe. Írtózott minden leg-kissebb eféle mocskoktól:
 mindenekben nagy szemérmetséggel vífelteget, úgy hogy soha leg-
 kissebb

(* 3)

kisfebb illetlen szót szájából ki-ne-ejtene, se más senki előtt efélét szájából ki-botsátani nem-merne. Egy szóval minden más egy több tőkélletes virtusokat ennek őltalmára segítségül vett, és hívott.

Aitatoság.

ga.

Ugyan-is *Harmadszor*: az Aitatoságnak, és szüntelen való imad-ságnak tőkélleteffen adta magát. Tudgya, mert látta minden nap, ez a' Nemes Város, mint járta minden nap a' Szent Templomokat, és minden nap mennyi órákat, térden állva, és őszve-tett kezekkel imádkozván, töltött a' Templomban, úgy hogy tréfából gyakorta mondatnék, hogy az ő Lovai már tudnák az útát a' Templomba, és Kocfis nélkül-is el-tudnák őtet hordozni a' Templomokba. Ez okból az emberi tekintetet félre tévén, kedves Vendégit-is hazánál el-hagyni szokta.

Minden Vasárnap, és minden Űnepeken más több napokon-is a' Szent Gyónáshoz, noha ártatlan életet viselt, és az Oltári Szentség-hez nagy buzgósággal járult, a' közönséges Aitatoságokat, és Bürsű-járafokat, mások példájára gyakorlotta; meddig egészsége engedte idegen Országokban-is a' Szent helyeket látogatta. Ezek mindenek-nél tudva vannak, de vannak még többek.

Minden esztendőben kétszer három három nap el-vonta magát külső foglalatosságától, és ugyan *elsőszor* Új esztendő tájban, és akkor Isten előtt jól meg-gondolta, Istenhez, Magához, Alatta-valóihoz, és Felebarátihoz való kötelelségét, és azt mint tellyesítette. Ez alat ké-szült, és járult a' Generális Szent Gyónáshoz: mindeneket előre el-rendelt, hogy semmit vaktában ne-tselekednék: magának, és Mélt. Hazának jó rendet szabott, mellyet az-után áthatatosan tartott. *Má-sodszor*: Sarlós Bóldog Afiszony tájban ismét három nap Isten előtt jól meg-vizsgálta az Özvegyi állapotot, és annak kötelelségét, és az Öz-vegyiséget illető, és ékesítő virtusokat, és ezekben mint viselte magát: és ismét úgy járult a' Generalis Szent Gyónáshoz: Istenes végezéseket tett élete felől, és ébresztette magát a' Keresztyéni, kivált az Öz-vegyi tőkélleteségre. Meddig egészsége engette *harmadszor-is* Szent Mi-hály havában hat napokig-is el-rekesztette magát, és egyedül tsak a' lelki, és mennyei dolgoknak elmélkedésében foglalta. Ezek felett minden nap órája vólt a' lelki elmélkedésre, a' lelki könyvek olvasá-sára; minden nap *kétszer* úgymint ebéd előtt, és le-nyugovása előtt gyakorlotta a' lelki szám-vételt: minden nap a' bóldog Afiszony nagy Officiumát, a' szent Olvasót, és több Szent Inadságit nagy áitatoság-gal

gal végezte: még halála előtt-való napon-is a' nagy Officiumot maga előtt mással el-mondatta. Meg töltötte elméjét sok rövid fohászko-dásokkal, mellyekkel jártában, költében, és munka közben lelkét az Istenhez emelte. Halálos betegségében, midőn már lehetetlen vőlt a' hofzrás imádság, és azért intené lelki Attya, hogy azoknak békét hagyván a' rövid meg-fizokot lelki indulatokra közben közben fakad-na, és azokkal szívét, lelkét az Istenhez kötne, felelé: *igen-is azt tfelekefzem, és gyakorlom.* Halljátok ezeket Özvegyek, halljátok Szent Pál tanítását-is, és kövessetek: *A' ki úgy mond, igazán Özvegy, Istenben bízzék, és foglaltatos legyen a' könyörgésekben, és imádságok-ban éjjel, és nappal.* 1. Tim. 5. 8. 5.

Negyedfzer: Kemény, és fanyarú életet viselt: minden héten Testi Sa-egész halálig Kedden Sz. Antal tiszteletire, Szombaton Bóldog Afzszony nyargatása tiszteletire szoroson böjtölt. Ezstendőt által az Anya-szent-egy-ház böjtein kívül, Bóldog Afzszony, Sz. Ferencz, Sz. Antal, és Sz. Klára böjtyeit meg-tartotta. Meddig ereje engedte az egész Adventet böjtöl tisztelte; noha minden napi eledel-is oly tsekély vala, hogy az inkább a' haláltól óltalmazna, hogy sem táplálná testét. Sok ezstendőkig, meddig tudni-illik egészsége engedte, egyedül a' lepdővel bé-terített szalma 'zsákon hált, gyakorta azt-is félre tévén, tflak a' száraz deszkán nyugtatta-meg fonnyat testét. Minek-utánna pedig lelki Atyainak pa-rantfolattyából ezeket mértékleni kellett, egy szőrrel tömöt derekallyal meg-érte. Tflak nem minden nap Szent Judith példájára szuros vas lánczal fel-övedzvéen magát, halgatta a' Szent Miséket, midőn mód-gya lehetet veréssel-is taglotta. Egy szóval a' Kriftus szerelméért * *Galat. 5. 24.* meg-feszírtette az ő testét a' vétkekkel, és kívánságokkal. Tanúllatok ezekből, Özvegyek, és féllyetek Sz. Pál mondasátul: * *A' melly Öz- 1. Timot. 5. 8. 6.* vegy jó lakásban él, élven meg-bólt.

Már ördöfzör: testi, és lelki Irgalmafságiról, és Istenes Alamisnái. Irgalmas-ról mit mondgyak? Ezeket tflak a' mindenható Isten, és azok, kik el-sága, és Alamis nalkodása. vették, tudgyák. Mivel a' Sz. Evangeliom szerént a' mit jobb keze tfelekedet, nem akarta, hogy tudgya bal keze. Mind-az-által tflak a' mit magam nagygyából tudok, Istenes Fundatiókra, Missiók fel-álitásá-ra, bizonyos Templomok építésére, tizen-két ezer forintokat ki-adott. Efelett Kolosvárot a' Piatzi Templomban Sz. Katalin neve alatt egy drága Oltárt; az Ó-vári Tiszt. PP. Franciscanufok Templomában kettőt, a' Sz. Péter Templomában a' Hostádban edgyet nagy költségekkel emelt. Józsa-

Jószágiban Alparéton, Almáson, Gorbón, Margitán Kápolnákat épített, és fel-ékesített, még az Oláh Templomokba-is Szent öltözeteket adott.

Külömbféle sok Szegény Szerzetes Házaikat Váradon, Debreczenben, Batorban, Kaplonyban, Somlyón, Déésen, Kolosvárot, Enyeden, Szegbenben, Medgyesén minden esztendőben búza, és borbéli, és egyéb bőv alamisnáival segített. Hát hol maradnak a' számtalan Szegények, Árva, Ózvegyek, Iggyefogyottak, kik minden napi alamisnáikodással vagy

* Aa. 9. tápláltattak, vagy segitettek. Olvasom az Írásban * Tabitha Joppe-béli
 8.36. alamisnáikodó Afzszonyról, hogy ez meg-halván, a' hallottas házhoz hívák Sz. Pétert, és körül fogván őtet az Ózvegyek, Árva, és Szegények, sirva, zokogva mutogatták a' köntösöket, melyeket tñált, és adott vala nékik Tabitha Afzszony. Talám feletteb-valót nem irok, ha írom, hogy egybe-vetés nélkül több Árva, Ózvegyek, és Szegények mutogathatának itt köntöst, ruhát, és egyéb rend-béli adományt, melyekkel őket ez-az áldott Afzszonyság élteben segitette, és vigasztalta.

Ezekkel meg-nem elégedett, hanem a' Példa Beszédekben le-írott erős Afzszony ként, guzallyra űlt, orsót vett ujjai közé, és a' mennyire áitatosági engedték szüntelen font, és ugyan annyit font, hogy egyedül a' maga fonásából, a' mint szájából vettem egynehány drága *Albákat* készíthetne, melyekből edgyet a' JESUS Társasága járó Missiójára, kettőt M-Vásárhellyre, hármat Kolosvára a' JESUS Társasága Templomai-ba bé-adott. E'képpen ki-osztogatván gazdag jövedelmit, azt álitotta magában, hogy az Öveinek elég kintset hadna, ha az Ur JESUST, és annak áldását hagyna nékik örökségül. O áldot Afzszonyság! akarod-e' hogy mind ezek a' véka alatt el-rejtve maragyanak? nem úgy Kegyes Afzszony, hanem inkább Isten ditsőségére, és másoknak példájára *ditsérjenek tégedet a' balúl kapujában*, midőn már téged e' híváság nem érhet, a' te irgalmas tfelekedet, és a' te alamiznaidat örök ditséretedre beszélljek a' Szentek gyűlekezeti.

Békecséges
 Tűrés.

Még hátra vannak: tökéletes békecséges tűrés, alázatosága, és szelédsege. Nála edgy nyavalya a' másikat érte, sőt az edgy nyavalyát kettő 's-három tetézte: külsőképpen-is sok féle kerefztek érdeklették, és terhelték. De mind ezek között nagy békecséges tűréssel vólt. Soha illetlen szóra, vagy panaszra nem fakadott, hanem inkább mindekben az Istennek kedves akarattján tñendes elmével meg-nyugodott, az Istent áldotta, ditsérte, és az ő tñzfeletiben alhatatosan meg-maradt.

dott. Kedves nyájas szóval-is mondogatta, hogy már az ilyeneket meg-fizokta volna. Mellyekre nézve méltán hivathatik *Catbarina à Cruce*.

A' mi szelidségét, és alázatosságát illeti, mindenekhez nagy szelid-szelidség-séggel, és kegyességgel, a' mint mindeneknél tudva vagyon, viseltetett: Alázatof-foha valami dítelkedő szót szájából ki nem ejtet, sőt lelki Attya előtt tága. magát e' világon leg-rozsízabnak mondogatta; mellyet-is hogy szivből mondana, meg-mutatta, midőn lelki Attya a' nádban-is görcsőt keresvén hébe hóba okot adott néki maga ki-mutatására. Maga másoktól lett ditsővetire el-pírult, meg-némult, vagy más-felé fordította a' beszédet. És hogy az ilyenekre okot ne-adna, maga jóságos tfelekedetit szorgalmatoson el-titkolta, tudván hogy *deprædare desiderat, qui thesaurum publicè portat in via*. Edgy szóval: beszédiben, ruházattyában, maga viselésében merő alázatosság, és szelidség volt.

Ezeket az időnek rövid-volta miat nem úgy irám-le, a' mint méltó lett volna, több egyéb tőkélletes jóságit pedig azon okból épen el-kell halgatnom; Hanem rövid szóval csak azt mondom felőle, hogy valamint a' spongia a' nedvességet, úgy ez az áldot Afzszonyosság a' mi jót látott, hallott, és a' Könyvekben olvasott, azt nagy könnyen magába vette, és erkölcsiben ki-rajzolta. Mellyre nézve-is mindenkül tiszteltetett, és szerettetett, méltán-is. Mert * *Kedvesség felett-való* * Eccli. 16. kedvesség, a' szent, és szemermetes Afzszony. 18.

Már lépünk istenes halálára. Noha mindenkor ártatlan, és tiszt-Halála, ta lelki ismérettel birván, kézz volna a' halálra: még-is látván öregbedni egélségének veszedelmes változást, harmad napig el-rekeszté magát, és alkalmatos lelki elmélkedésekkel, és tanúságokkal az öröké-valóságra készíté, olly lelki haszonnal, hogy mondaná: már nem félelmes, hanem kívánatos volna néki a' halál. Melly lelki Elmélkedéseket, és tanúságokat az-után mások lelki hasznára maga költségén ki-is nyomtattatott.

Halálos ágyban esvén pedig Szent Mihály Havának kilentzedik napján Szombaton, fizokot Imadságit tágitás nélkül gyakorlotta, és a' Szentségeket minden Ünnepe, és Vasárnapon nagy buzgósággal felvette; nehezedvén pedig a' nyavallya, a' meg-fizokott rövid istenes fohászokodásokkal magát az Istenhez kaptfolta, és fájdalmat enyhítette; lelki Attyát-is kérte, hogy ha valami veszedelmet észre venne, tartalék-nélkül mondaná-meg, és magát reá bizza. El-közelgetvén végtére

Mindiz.

Mind a Havának tizen-negyedik napján az utolsó ütközet, a' Gyóná-
béli Szentséget, az Oltári Szentséget úti költségül, és az utolsó Szent
Kenetet ép elmével, és nagy ájtatósággal fel-vette: és midőn a' lelki
Atya a' Krisztus Kinszenvedéséről-való Litaniát érette mondaná, fen szó-
val parantfolá, hogy Udvari népe egybe gyűlne, és azont mondaná.
Ezek-után több lelki Atyák, és Udvari tfeledek el-mondák fen-szóval
a' Lélek ajánlását, és az Anya-szent-egy-háztúl rendeltetett több ájta-
tos Imadságokat. Közbe-közbe, mivel elméjén vala, Lelki Attya szük-
séges Lelki indulatokat inspirála, és kérdé: ha értené-e', és ha nem
vólna-e' terhére? felele: értem, és nincs terhemre. Utóliára midőn
hét óra tájban el-állott szava, úgy jártak ajaki, mint midőn imádkozni
szokot, kétség kívül azokat az Imadságokat, és Lelki indulatokat mond-
ván, mellyeket el-készített. Lelke ki-szakatta előtt egykevesé, szemeit-
is kedvesen az Egekre emelte, oda tudni-illik kívánczván, és onnét
várván segítséget, és ísmét azokat le-bocsátotta. Elképpen több ájta-
tos Lelkeknek Imadsági közt estve kilentz órakor ártatlan, drága,
és sok érdemekkel gazdag Lelkét ki-adá. Ez pedig lén Szombat na-
pon, hogy abbúl is észre vennénk, hogy valamint az Isten a' hetedik na-
pon úgy mint Szombaton nyugodott-meg az ő minden munkáitól, úgy
ez az áldot Afzszonyság is az Urban, és az Urral nyugodott-el, és az ő
sok Istenes fáradozásának, és munkáinak jutalmát, az örök nyugodal-
mát bizonyoson el-vette. * *Béldogok* úgy mond az Irás: a' *balottak*,

*Joan. 14.

#. 13.

a' kik az Urban balnak-meg, már mostantól-fogva mondgya a' Lélek, hogy
meg-nyugodgyanak az ő munkájoktól: mert az ő tfelekedetik követik őket.

Igen-is úgy bizom, és úgy tartom oh áldot Afzszonyság! hogy Te jó
hartzot hartzolván, palyafutásodat el-végezvé, hitedet, és a' Sz. Kereszt-
ségben vett ártatlanságodat meg-tartván már el-vetted az Igaságnak el-
hervadhatatlan Koronáját, és meg-hallottad a' te kegyes Uradtól, Jegye-
fedtől: Örűly jó Szolgáalom, ki a' kegyesben hív vóltál, már jőj-bé a' Te
Urad örömébe, nyugodgyál, és örvendezz: A' te hideg Tetemed-is jőjön-
bé abban a' Templomban, és abban a' helyben, mellyben tőkélletes Öz-
vegységed idejének nagyobb részét el-töltödted, térden álva, és őszve tett
kezekkel imadkozván, az Istent, és az ő Sz. Añyát az ő tífudálatos Képében
tisztelvén, nyugodgyék, és várja a' Krisztus JESUS ditsőséges el-jövetelit.

De oh Kegyes Afzszonyság! mivel a' Szeretet fen maradott benned,
sőt ki-mondhatatlanul nevedett, Isten előtt imádkozzáál szomorú el-
maradott Tiédért, és minnyájunkért, hogy mi-is méltók
lehcsünk a' Krisztus igiretre. AMEN!

ISTENES VÉGEZÉSEK.

Kegyes Olvasó! imé ezen áldott Aszfzonymságnak az Istenes Elmélkedések-közöt a' Szent Léleknek mozgításából tött némelly Szent, és IstenesVégezést, maga tulajdon keze irásiból szórúl szóra elődbe adom, mellyekből magad meg-láthatod, hogy valamik az ő életinek rövid Sommájában sommáson meg-irattak, mind azok igazsággal irattak-meg. Olvasd-el azokat, és lelked épületire azokból végy tanúságot.

I. Az egészséged meg-engedvén, szükség a' reggeli öt órakor való felkelés jó, és Istenes szándékkal. A' serény fel-öltözés-után Istenes Elmélkedésedet figyelmelesen el-végezzed; abból az nap valamit végbe vigy Isten dicsőségére. Az-után hét órakor Szent Misét, mennél figyelmelesebben halgass. Az-után ebéd-előtt a' Lelki szám-vételt illendő-képpen el-végezzed; a' Kempisből egy részetskét el-olvass. Az-után, az mikor az idő engedi, egy-egy fertályig valami Lelki Könyvből olvass.

II. Mind ezeknek meg-gondolásából látom édes JESUSOM, hogy miképpen kellesték magamat viselnem a' te Szent akaratom, és kedved szerént. Azért elsőben fel-részem magamban, hogy ennek-utánna nem kívánok senkinek kedvében lenni, hanem csak néked én szerelmes JESUSOM, és mindeneiket csak a' te kedvedért tselekezzem, és nem azért, hogy másoktól dicsértessem. Másodszor, hogy valami Világi jókat nékem adtál, azokkal nem akarok magam kedvem töltésére élni, hanem az mennyiben magam szükségemet, és házami Népe szükségét teljesíthetem, egyébb, vagy több részét, igyekezem Szent Nevednek dicsőségére fordítanom. Harmadszor, nem akarom testemnek-is rendetlen kedvét keresni, hanem mind ételben, mind italban szükséges-képpen táplálni, sőt testi sanyargatásokkal-is kívánom, és igyekezem naponként szolgálat-alá hajtani, az mennyire töllem lebet, és bölmi ételben-való kedvem keresését is naponként igyekezem el-távoztatni. Csak arra kérek tdes JESUSOM, hogy vedd kedvesen jó szándékomat, és adgy erőz, ezeknek végbe vitelére.

III. Mivel előnkbe adgya ezen első Elmélkedés azt tudni-illik, hogy melly kevés számú ember üdvézül, tulajdon az magok vigyázatlanságok, és meg-áltolkodott gonofságok-miat; sőt még-azok-is melly nagy veszedelemben vannak, a kik az aprólékos foggyatkozásokat el-nem akarják kerülni, és annak alkalmatosságyával, melly hamar nagyobb, és nagyobb vétkekre mennek: Fel-téshem azért magamban édes Istenem a te Szent kegyelmedbül, hogy nem tsak a balátos vétkeket igyekezem el-kerülni, hanem minden aprólékos foggyatkozásokat-is, de kívált ezeket: Álomban-való tunyaságyomat, és abban-való mértékem léshen öt órákor-való felkelés: ételben, és italban-való mértékletelenség, és bölmi jó falattál-való meg-tartóztatás, naponként szemeimnek meg-tartóztatása, igyekezem beszédimben, hogy helytelen, és szükség-nélkül szót ne-szaporítsak, bal-lásomban, hogy szükség-nélkül baszontalan dolgoknak ballásában ne-győ-nyörködgyem, és minden szükség-nélkül akár-mi aprólékos dologért haragra ne-gerjedgyek, és ezeken kívált-is minden meg szokott foggyatkozásomat-is tellyes teberségem shérént el-igyekezem kerülni, tsak alázatosag kérlek édes JESUSOM! segélly mind ezeknek el-távóztatására.

IV. Mivel látom, hogy a mi édes JESUSUNK, és Mennyei Királyunk azt kívánnya, hogy ő Szent Felségét, és Szent életit követshük mindenekben; En-is azért fel-téshem magamban édes kegyes JESUSOM, és mennyei Királyom, hogy e' szempillantástól-fogva biven igyekezem Szent Felségedet követni, leg-fő-képpen az ellenkező dolgoknak békével-való el-shenvedésében, az alázatoságban igyekezem magamat gyarapítani, és mástól ditsérezemet ballani nem kívánom, sőt ha gyalázatomot ballom, inkább örömré igyekezem magamat indítani, hogy sem, mint meg-shomorodgyam rajta. Az eddig el-kezdet testi sanyargatásokat-is még annál nagyobb buzgósággal, és shorgalmatossággal igyekezem végbe vinni, egy szóval semmiben nem-kívánom kedvem keresését követni bitván testemnek, és ugyan én ezeket tellyes shivembül ígérém édes JESUSOM, és követésedre-is kész vagyok, tsak te ob édes JESUSOM nyujtsad a te segítő malasztodat, mert a nélkül semmit nem vibetek péghben, a te kegyelmed pedig velem lévén mindeneket végbe vibetek. Amen.

V. Elsőben mivel látom, hogy az Ur Isten még az maga kedves választottai-közül valókat sem batta keresst viselések-nélkül, sőt magais édes Meg-váltó JESUSUNK leg-súlyosbb shenvedéseket viselt minde-

denek-felett; méltó tehát hogy én leg-nagyobb bűnös, az Ur Istennek méltó látogatását viseljem; mivel én méltó vagyok minden büntetésre. Továbbra méltó, hogy én az Ur Istennek Atyai látogatását, nem csak béke-szégyes türe-sszel szenvedgyem, hanem örömmel-is, és kívánsággal; mivel ő Szent Felsége a látogatások által az emberrel ez világi jókat megmutattatja, és a maga szolgálattjára, nagyobb buzgóságra felgerjeszti ez által, az más világon-való büntetések el-engedi ez által, az jó-ságos tselekedetekre alkalmasabbak lesznek, és Isten előtt az érdemben nevednek; mert ha a látogatások között nem csak béke-szégyes türe-sszel szenved az ember, hanem az Isten kezé-sszel szeretettel-is vésszi a látogást, ebben megmutattatja azt, hogy az Isten még a látogatások között is tisztán csak magáért szereti. Méltó tehát hogy én-is minden én reám bocsátott látogatást ő Szent Felségének béke-szégyes türe-sszel, örömmel, és szeretettel el-szenvedgyem. Azért mind a jelen-valókat, mind a következendőket, valamelyeket én reám méltóztatol bocsátani, és ennek-utánna-is Szent akaratom szerént reám bocsátani méltóztatol, ígérem édes JESUSOM, hogy tebe-sségem szerént igyekezem mennél tökéletesben viselnem. Csak alázatosan kérlek segéllyed az én erőtlenségemet ezen ígéretemnek végbe vitelére. Amen.

VI. Mivel-hogy az harmad-napi Elmélkedésben előnkbe adaték, hogy mi ezen az világon csak úton járók, és szarándokok vagyunk, azt pedig minden-napi példák-ból észre vehettyük, hogy itten nintszen állandó meg-maradásunk. Azért méltó ezen igazságot hogy gyakorta eszedben juttasd én lelkem, és úgy viseld magadat ennek a szarándokságnak útjában, hogy meg-terhelve ne-légy a sok világi haszontalan gondolkodások-tól, hanem ennek terbét tellyességgel le-tévén, egyedül azon kell szorgalmatoskodnod, hogy mennél könnyebben, és gyorsabban czélyodra jutbass. Fel-tésszem azért magamban, hogy mind azokat félre-tésszem, az mik nebezérik az én szarándokságomnak útjait, és arra nézve úgy élek azokkal a világi jókkal az melyeket én nékem méltóztatol adni én Istenem, hogy azok inkább segítsenek engemet te-bozzád jutni, hogy sem tölled el-szakaszának. Nem kimélem azért a szegényektől alamisnállkodásmat, és mind azoktól, az melyek a te Szent Nevednek ditséretire szolgálnak az én tölem adatott alamisnával. Testemet sem fogom kinyeszen tartani ennek-utánna, hanem a testi sanyargatások által minden töllem kitelberő dolgokban a te Szent szolgálatodra bajtom: egy szóval valami

jós

jót végbe vitetek, minden érzékenységit, és minden javaimat a te Szent szolgálatodra igyekezem kormányozni. És leg-fővebb gondom léfzen ezen-túl az én lelki dolgaimnak szorgalmatos, és tökéletes végbe vitelére. Segélly erre édes JESUSOM, mivel a' te segítséged nélkül nem bogy a' jónak végbe vitelére, de még meg-gondolására sem vagyok elég-séges: eddig való fok tunyaságomat pedig alázatosan kérlek borsásd-meg édes Istenem.

VII. Ujjobban-is fel-térszem magamban édes Istenem, bogy ez szem-pillantástól fogva minden tehetőséggel néked akarok szolgálni, és napon-ként minden mozdulásomat néked fel-szentelem, de kivált ezekben: Leg-elsőben eddig el-rendelt naponként-való lelki foglalatosságimat bizonyos időben álbátatoson és mennél nagyobb figyelmeztetéssel végbe vinni igyekezem, és alattam valóimra-is szorgalmatos gondom léfzen, bogy a' Leleki dolgokban, és az Isteni szolgálatokban el-járjanak tehetőségek szerént. Másodszor kivált-képpen kívánom, másokkal-való társalkodásomban-is bogy lejjában való szó szaporitást ne-okozzak az kívül az Isten meg-bán-tozgyék. Harmadszor Minden külső szákséges dolgaimat és foglalatossá-gimat-is az Isten tiszteletire igyekezem folytatni, reggeli szándékomat ezen közben meg-újítván, és minden lelki resti foglalatosságit egyszál tsak az Isten tiszteletire igyekezem tselekedni, és mindennekben az Isten akarattjára bagyom magamat és az ő Atyai gondviselésére, és azt fogom ez-után leg-nagyobbra betsülni minden dologban, az melly az Isten ditső-ségére tzelez, tehetőséggel szerént minden bünre-való alkalmatosságit el-kerülök, testemnek nem kedvezek, senkitől ditséretemet nem kívánom &c.

VIII. Mivel bogy mind ezeknek meg-fontolásából bizonyoson látom, bogy meg-kell baltom, de bizonytalan, bogy hol, és mikor, azért édes JESUSOM, bogy az böldog balált meg-add nékem, fel-térszem magam-ban, bogy tellyes életemben naponként, és óránként igyekezem néked bi-ven szolgálni, minden-napi szokot áitatosságit végbe vinni, minden Unep-nap, és Vasár-nap a' Szent Aldozattal élni: kétszer napjjában a' lelki számvételeket végbe vinni, és naponként, és óránként bizonyos fo-bázkodásokot te el-dbe borsítani, és minden külső és lelki foglalatossá-gimat, és tselekedetimet jól meg-gondolva, a' te Szent Nevednek tiszte-letire, és ditsőségére igyekezem végbe vinni. Segélly azért édes

JESUSOM, mind ezeknek végbe vitelére, és ezek-által
a' böldog balaltuak meg-nyetésére.

O. A. M. D. G.

te
é-
te
m
s-
s
z-
z-
s-
os
e-
ke
p.
is
m-
á-
at
til
ers
m
ó-
el-
c.
s
es
m-
zi-
m
a
ó-
z-
e

